

Bilag 8.

Prisdirektoratet.

Spørgsmål 30.

Udvalget udbeder sig en redegørelse for prismyndighedernes stilling til den i dagspressen („Berlingske Aftenavis“ den 22. oktober d. å.) omtalte sag angående visse handlendes salg af vaskemidlet „Valo“ som lokkevarer.

Besvarelse:

I maj d. å. måned udsendte Sunlight Fabrikkerne A/S vaskemidlet „Valo“, for hvilket der — som det også er tilfældet for en række af selskabets øvrige produkter — fastsattes vejledende bruttopriser for salg til detaillist og til forbruger; priserne er:

engros	1 kr. 56 ø.	pr. pakke
en detail . .	1 - 90	- - -

Prisen ved salg til grossist er ca. 1 kr. 40 øre pr. pakke. Ved introduktion af varen blev der ydet detailhandlerne en rabat på ca. 10 pct. i form af varer.

Under en den 14. f. m. efter selskabets anmodning stedfunden forhandling i prisdirektoratet, i hvilken også deltog De samvirkende Købmandsforeninger, oplyste selskabet, at der gennem længere tid havde fundet et såvel i omfang som i styrke betydeligt undersalg af de anførte priser sted. De laveste priser, der var observeret i detailhandelen, var 1 kr. 10 øre og 1 kr. 17 øre pr. pakke; HB og Schou havde i deres udsalg anlagt en pris på 1 kr. 48 øre pr. pakke. Uanset at salget fortsat var stigende, var selskabet ængstelig for udviklingen, idet en række købmænd havde meddelt, at de agtede at opgive varen, hvis undersalgene fortsatte. Såvel HB som Schou var indstillet på at forhøje udsalgspriserne, hvis købmændenes undersalg ophørte. Med henblik på at rette priserne op til „fornuftige“ priser ønskede selskabet derfor de i priskon-

trolrådets register allerede indførte bestemmelser udvidet med en salgsklausul, som gjorde det muligt for selskabet at skride ind overfor undersalg.

Under den nugældende prisaftalelov kan prismyndighederne ikke modsætte sig, at en sådan bestemmelse anmeldes og registreres. Selskabet forelagde på forhånd følgende udkast til salgsklausul:

„For at undgå at firmaets artikler finder anvendelse som „lokkevarer“ i detailhandelen, fastsættes herved som vilkår for forhandling af de i vor prisliste opførte varer, at disse ikke udbydes til forbrugerne til en pris, der ligger under den pågældende forhandlers indkøbspris med tillæg af forretningens normale bruttoavance for varer af samme art.“

Udkastet blev foranlediget ændret, således at den under 19. f. m. anmeldte salgsklausul fik følgende ordlyd:

„Ved forhandling af de i vor prisliste opførte varer er det en forudsætning, at varerne ikke anvendes som „lokkevarer“. Såfremt varerne anvendes som „lokkevarer“, forbeholder firmaet sig at standse leverancerne. Ved afgørelse heraf vil der blive taget hensyn til, om varerne udbydes til forbrugerne til en pris, der ligger under den pågældende forhandlers indkøbspris med tillæg af en efter vedkommende forretnings forhold rimelig bruttoavance.“

Ved ændringen tilsigtedes alene at gøre salgsklausulen elastisk, og den skulle herefter rette sig udelukkende mod egentligt slagvaresalg, men ikke kunne bringes i anvendelse overfor forretninger med lave priser, såfremt de lave priser er omkostningsmæssigt begrundet eller skyldes, at den pågældende forretning umiddelbart konkurrerer med forretninger med lave omkostninger.